

श्रीविजयीन्द्रयतिकृत

॥पापविमोचनस्तोत्रम्॥

सुकृतं तिलमात्रतुल्यमीश क्रियते नैव मयैकवत्सरेऽपि ।

अपि तु क्रियते सदाऽघपूगः प्रतियामं सकलेन्द्रियैर्मुकुन्द ॥ १ ॥

sukṛtaṁ tilamātratulyamīśa kriyate naiva mayaikavatsare'pi ।
api tu kriyate sadā'ghapūgaḥ pratiyāmaṁ sakalendriyairmukunda ॥
1॥

न शिरश्चलतीश मे कदाऽपि श्रुतिजानन्दभरेण सद्गुणानाम् ।

अपि तु प्रभुबन्धुदुर्गुणानां श्रवणार्थं चलितं भवत्यशंकम् ॥२॥

na śiraścalatīśa me kadā'pi śrutijānandabhareṇa sadguṇānām ।
api tu prabhubandhudurguṇānām śravaṇārtha calitaṁ
bhavatyaśaṅkam॥2॥

श्रवणे श्रवणाय सत्कथाया न यतेत तव पुण्यकीर्तनस्य ।

अपि तु व्यभिचारलोकवार्ता श्रवणायैव महादरं प्रयातः ॥३॥

śravaṇe śravaṇāya satkathāyā na yateta tava puṇyakīrtanasya ।
api tu vyabhicāralokavārtā śravaṇāyaiva mahādaraṁ prayātaḥ॥3॥

न ममाक्षियुगं प्रवर्तते श्रीभगवच्छास्त्रकुलावल्कनाय ।

पि तु ध्रुवबालनर्तकीनां गणिकानां परिनर्तनादिदृष्ट्यै ॥४॥

na mamākṣiyugam pravartate śrībhagavacchāstrakulāvalkanāya |
pi tu dhruvabālanartakīnām gaṇikānām parinartanādīdṛṣṭyāi ||4||

नहि नासिकया कदाऽपि विष्णोः पदपद्मार्पितपुष्पगन्धबुद्धिः ।

कमलेश भवामि किन्तु विष्णोश्चरणानर्पितपुष्पगन्धबुद्धिः ॥५॥

nahi nāsikayā kadā'pi viṣṇoḥ padapadmārpitapuṣpagandhabuddhiḥ |
kamaleśa bhavāmi kintu
viṣṇoścaraṇānarpitapuṣpagandhabuddhiḥ ||5||

नृहरेऽच्युतमाधवेशकृष्णहरीगोविन्दमुकुन्दनामजातम् ।

नहि कीर्तयतिह मे कुजिह्वाऽपि तु दुर्लिङ्गभगाङ्कितान् कुशब्दान् ॥६॥

nṛhare'cyutamādhaveśakṛṣṇaharīgovindamukundanāmajātam |
nahi kīrtayatiha me kujihvā'pi tu durlinga bhagākṛgītān kuśbdān ||6||

तव मन्दिरमार्जनादिसेवां न करौ मे कुरुतः कदाऽपि भक्त्या ।

अपि तूरूगुणार्य दुष्टवस्तुग्रहणायैव यतेन् इन्दिरेश ॥७॥

tava mandiramārjanādisevāṁ na karau me kurutaḥ kadā'pi bhaktyā |
api tūrūguṇārya duṣṭavastugrahaṇāyaiv yaten indireśa ||7||

उदरं मम धिक् शठस्य विष्णवर्पितपूतान्नविवर्जितं नितान्तम् ।

यदपूततरास्मर्पणीयादमव्रुन्ताक्पलाण्डुपूर्वबाजः ॥८॥

udaraṁ mama dhik śaṭhasya viṣṇvarpitapūtānnavivarjitaṁ
nitāntam |
yadapūtatarāsmarpaṇīyādamavrunṭākpalāṇḍupūrvabājaḥ ||8||

खलजारवधूगृहाणि नित्यं चरणाभ्यामनुयाम्यहं त्वराभ्याम् ।

न तु माधव तावकालयांश्च प्रतियामीश महत्तमाग्रहोऽहम् ॥९॥

khalajāravadhūgrhāṇi nityaṁ caraṇābhyāmanuyāmyahaṁ
tvarābhyām |
na tu mādharma tāvakālayāṁśca pratiyāmīśa
mahattamāgraho'ham ||9||

मन एव हरेऽखिलेन्द्रियाणां वरमित्थं प्रमितं श्रुतिस्मृतिभ्याम् ।

सुमनोजयिनोखिलेन्द्रियाणां जय एवेति जनानुभूतिरस्ति ॥१०॥

mana eva hare'khilendriyāṇām varamitthaṁ pramitaṁ
śrutismrutibhyām|
sumanojayinokhilendriyāṇām jaya eveti janānubhūtirasti||10||

मनसाच्युत कृष्ण तादृशेनाप्यनुचिन्त्यैव भवन्तमात्मभक्तान् ।
भववारिनिधेः सुतारयन्तं भववार्धिं नहि तर्तुमस्ति यत्नः ॥११॥

manasācyuta kṛṣṇa tādr̥śenāpyanucintyaiva
bhavantamātmabhaktān|
bhavavārinidheḥ sutārayantaṁ bhavavārdhiṁ nahi tartumasti
yatnaḥ||11||

मम पापचयस्य वासुदेवान्तकलोकस्थितिरेव चेत्फलं तु ।
न सुखी सदृशोऽस्ति मे तिलोक्यां फलभावेन महत्तमोऽस्ति
सिद्धम् ॥१२॥

mama pāpacayasya vāsudevāntakalokasthitireva cetphalaṁ tu|
na sukhī sadṛśo'sti me tilokyāṁ phalabhāvena mahattamo'sti
siddham||12||

न सुखानुभवाय पापकर्माण्यहमीशानुदितं तनोमि किन्तु ।

अघनाशयशः परीक्षणार्थं तव नाम्नामनुतपसिद्ध एव ॥१३॥

na sukhānubhavāya pāpakarmāṇyahamīśānuditam tanomi kintu |
aghanāśayaśaḥ parikṣaṇārtham tava nāmnāmanutapasiddha
eva||13||

निजवासरुषा प्रदातुमार्तिं ह्यधिकां पापनियामकासुरेभ्यः ।

असुभान्यपि कारयन्मया त्वं रमसे सर्वनियामको विभासि ॥१४॥

nijavāsarūṣā pradātumārtim hyadhikām pāpaniyāmakāsurebhyaḥ |
asubhānyapi kārayanmayā tvaṁ ramase sarvaniyāmakō
vibhāsi||14||

यदि कृष्ण कदाचनापि पुण्यं घटते पापमयस्य मेऽपि तत्तु ।

प्रबलाघच्यैर्निहन्यते वा दुरितध्वंसक्रुतार्थमीश वा स्यात् ॥१५॥

yadi kṛṣṇa kadācanāpi puṇyam ghaṭate pāpamayasya me'pi tattul
prabalāghacyairnihanyate vā duritadhvaṁsakrutārthamīśa vā
syāt||15||

तदिहोभयतश्च पुण्यमूर्ते सुकृतं नो घटते मनागपीश ।

वद मे पुरतस्त्वतीव भीरोर्भगवन् कालभयापहर्त्रुपायम् ॥१६॥

tadihobhayataśca puṇyamūrte sukr̥taṁ no ghaṭate manāgapīśa |
vada me puratastvatīva bhīrorbhagavan kālabhayāpahartrupāyam
||16||

अतुलं नृषु वैष्णवं सुजन्माच्युत दत्तं कृपया त्वयाप्यवाप्य ।
क्षणजीव्यपि कल्पगत्वबुद्ध्या पशुचण्डालवदेव सञ्चरामि ॥१७॥

atulaṁ nṛṣu vaiṣṇavaṁ sujanmācyuta dattaṁ kṛpayā
tvayāpyavāpya |
kṣaṇajīvyapi kalpagatvabuddhyā paśucaṇḍālavadeva
sañcarāmi ||17||

न तदस्ति शरीरिणां शताब्दायुषि शास्त्रप्रथितेऽपि किञ्चिदेव ।
भगवन् खलु सर्वरात्रिकालो जलहोमोपमतामुपैति नालम् ॥१८॥

na tadasti śarīriṇāṁ śatābdāyūṣi śāstraprathite'pi kiñcideva |
bhagavan khalu sarvarātrikālo jalahomopamatāmupaiti nālam ||18||

द्विदशाब्दयुगं दिवापि पूर्वोत्तरमीश स्थविरत्वशैशवाभ्याम् ।
समयं प्रणयामिसर्वरोगैर्बहुलीलाभिरपि प्रमूढबुद्ध्या ॥१९॥

dvidaśābdayugam divāpi pūrvottaramīśa sthaviratvaśaiśavābhyām |
samayaṁ praṇayāmisarvarogairbahulīlābhirapi
pramūḍhabuddhyā ||19||

परिशेषित ईश मध्यकालः सुकृते भारतभूतले वरिष्ठः ।

यदिहापि सदैव पापचित्ते मयि पश्वन्त्यजयोश्च को विशेषः ॥२०॥

pariśeṣita īśa madhyakālah sukṛte bhāratabhūtale variṣṭhaḥ |
yadīhāpi sadaiva pāpacitte mayi paśvantyajayośca ko viśeṣaḥ ||20||

इह भारतभूतलेऽतिपुणे द्रविणस्त्रीसुतपूर्वकेषु मायाम् ।

अलमेकदिनं विमुच्य वा मे तव पादाब्जरतिं प्रदेहि देव ॥२१॥

iha bhāratabhūtale'tipuṇe draviṇastrīsutapūrvakeṣu māyām |
alamekadinam vimucya vā me tava pādābjaratiṁ pradehi deva ||21||

रमयाऽप्यगणय्यवस्तुजातं द्विविधं प्राहुरमन्दबुद्धिभाजः ।

तव सद्गुणजातमेकमन्यन्मम दुर्वारदुरन्तपापजातम् ॥२२॥

ramayā'pyagaṇayyavastujātaṁ dvividham
prāhuramandabuddhibhājah |
tava sadguṇajātamekamanyanmama durvāradurantapāpajātam ||22||

अतिसौख्यकराण्यलं परस्तात् नहि किञ्चित् श्रमसाध्यसाधनानि ।

श्रमभीरुरहं त्यजन् परत्रामितशोकानुभवी कथं भवामि ॥२३॥

॥पापविमोचनस्तोत्रम्॥

atisaukhyakarāṇyalaṁ parastāt nahi kiñcit śramasādhyasāadhanāni
 śramabhīrurahaṁ tyajan paratrāmitaśokānubhavī katham
 bhavāmi||23||

भुवि यद्यपि पापिनो वसन्ति श्रमभाजः पुरुषास्तथापि कोऽपि ।
 मम पापसमानपापकर्ता पुरुषो नास्ति हि नास्ति नास्ति नास्ति ॥२४॥

bhuvi yadyapi pāpino vasanti śramabhājaḥ puruṣāstathāpi ko'pi
 mama pāpasamānapāpakartā puruṣo nāsti hi nāsti nāsti nāsti||24||

नतयो न कृताः प्रदक्षिणाश्च स्तुतयोऽपि ध्रुवमन्तरेण दम्भः ।
 न गुरुः परिसेवितः सुभक्त्या शुभशास्त्रश्रवणं कथं ततः स्यात् ॥२५॥

natayo na kṛtāḥ pradakṣiṇāśca stutayo'pi dhruvamantareṇa
 dambhaḥ|
 na guruḥ parisevitaḥ subhaktyā śubhaśāstraśravaṇaṁ katham tataḥ
 syāt||25||

वचनैर्बहुभिर्मुकुन्द किं ते शृणु मे बीजवचो वदामि तुभ्यम् ।
 भुवनत्रयसंस्थितानि यानिश्चर पापानि वसन्ति मय्ययोग्ये ॥२६॥

vacanairbahubhirmukunda kiṁ te śṛṇu me bījavaco vadāmi
tubhyam |
bhuvanatrayasamsthitāni yāniśvara pāpāni vasanti
mayyayogyē ||26||

प्रकृते तदघव्रजात्प्रमुक्तिर्न भवेत् कैरपि ते दयं विनद्य ।
करुणं कुरु मय्यतो दयालो नतयस्ते कमलेश सन्त्वनन्ताः ॥२७॥

prakṛte tadaghavrajātpromuktirna bhavet kairapi te dayam vinadya |
karuṇam kuru mayyato dayālo natayaste kamaleśa
santvanantāḥ ||27||

विजयीन्द्रयतीश्वरो व्यतानित् स्तुतिमेतं दुरितापहं मुरारेः ।
परमादरतः सदा पटेद्यो निखिलैः पापचयैर्भवित्स मुक्तः ॥२८॥

॥इति श्रीविजयीन्द्रयतिकृतपापविमोचनस्तोत्रं सम्पूर्णम्॥

vijayīndrayatīśvaro vyatānit stutimetam duritāpaham murāreḥ |
paramādarataḥ sadā paṭedyo nikhilaiḥ pāpacayairbhavetsa
muktaḥ ||28||

||iti śrīvijayīndrayatikṛtapapavimocanastotram sampūrṇam||

Contributed by Smt .Jayashree Madhusudan

॥पापविमोचनस्तोत्रम्॥

